

Jakt och rovdjur

Utanför Norden är jakt med löshund ovanlig. Svenska jägare däremot har under många år vant sig vid att kunna släppa sina hundar med visshet om att de i alla fall inte skulle bli dödade av varg.

Jägarna måste anpassa jakten efter de förutsättningar som naturen ger, där vargen ingår som en naturlig del.

VARGENS ÅTERKOMST HAR förändrat situationen. Ännu en risk fogas nu till alla andra risker som en jakthund utsätts för, såsom bil- och tågtrafik, drunkning, sparkande älgar, försvarsbenägna björnar och förlupna kulor från jaktkamraten. Det är naturligt för en vargfamilj att försvara sitt revir mot en skällande jakthund – i vargens ögon en inkräktare. Därför händer det att vargar anfaller och dödar hundar. Alla möten mellan vargar och hundar slutar dock inte i ond, bråd död. Ensamma vargar kan se hunden som en artfrände att umgås med. Ny forskning har också visat att vargar inte sällan viker av och helt enkelt undviker möten med skällande hundar.

Jägarna måste anpassa jakten efter de förutsättningar som naturen ger, där vargen ingår som en naturlig del. Kanske måste man ibland också avstå från att jaga i områden med varg om man inte vill ta de risker som vargarna medför.

Samtidigt som vi ställer krav på jägarkåren måste vi leta metoder som kan förhindra angrepp på hundar. Förlust av hundar – älskade familjemedlemmar – riskerar annars att bli det kanske största hotet mot vargstammens utveckling. Därför provas pinglor på hundar och den s k vargtelefonen där jägarna kan få veta i vilket område vargarna finns. Försök pågår också med att ta fram en skyddsväst för hund.

Vargar äter älgar. Det är lika naturligt som att lodjur tar rådjur eller att kossor äter gräs. Biologisk mångfald, och rovdjurens rätt att leva i livskraftiga stammar, innebär att vi åtminstone måste acceptera att rovdjuren jagar och dödar. Deras framtid är helt beroende av att vi, som konkurrerande jägare, delar med oss av viltet.

Sten-Ove Pettersson

*– jägare
i Hasselfors*

Rovdjur i jaktmarkerna kan vara ett problem. Det är något man måste ta hänsyn till när man jagar. Men samtidigt är mötet med en varg en upplevelse som har ett stort värde, något du aldrig glömmer.

Jag jagar i ett område kring Hasselfors där vi i flera år haft varg i jaktmarkerna. Vi har fått anpassa sättet att jaga till de nya förutsättningarna. Älgjakten har hittills inte alls påverkats. Däremot jagar vi numera rådjur med stötande hund i stället för med drivande hundar som tax och drever.

Flertalet jägare är säkert beredda att anpassa jakten där det finns rovdjur. Livet är fyllt av kompromisser och vi måste inse att också rovdjuren har rätt att leva. För de flesta är risken att jakthunden blir dödad det stora problemet med varg i jaktmarkerna. Man känner också frustration över att man inte ens har rätt att försvara sin hund.

Jag ser därför gärna att vi så snart som möjligt får en säkerställd livskraftig vargstam. Varje enskild varg skulle då inte vara så värdefull och vi skulle kunna tillåta oss att skjuta den varg som anfaller hunden – utan att betraktas som en brottsling.

Jag är mycket förvånad över att människor, även jägare, än i dag faktiskt är rädda för varg. Min egen livskvalitet har definitivt ökat sedan vargen återkom. Den ger mig chansen till fina möten, den berikar naturen och bidrar till mångfalden och den är dessutom en naturlig del i ett komplett ekosystem.

Jag tror att många jägare tycker som jag – i det tysta.